

Uspokojenie ruchu w centrum Kielc po rewitalizacji cz. I

Utworzono: wtorek, 03, lipiec 2012 08:17 Jarosław Radkiewicz, Krzysztof Pawlak

Kielce mają korzystny układ komunikacyjny pod względem możliwości uspokajania ruchu w ścisłym centrum. Całe śródmieście otoczone jest pierścieniem ulic umożliwiającym ominięcie starej części miasta. W większości są to ulice dwujezdniowe o co najmniej dwóch pasach ruchu, często z wydzielonymi relacjami skrętnymi na skrzyżowaniach. Układ taki zapewniał zadowalającą przepustowość dla prowadzenia ruchu zarówno miejskiego, jak i tranzytowego po tzw. „małym ringu”. Mimo to wielu kierowców, żeby zyskać kilka minut, decydowało się na przejazd przez ścisłe centrum, między ciasną zabudową, każdorazowo przecinając główny ciąg pieszy – ul. Sienkiewicza.

Drogi w ścisłym centrum miasta, po których odbywał się ruch na kierunku północ – południe, to ciasne jednojezdniowe uliczki z zabudową pierzejową, wąskimi chodnikami i bardzo dużym ruchem pieszym. Jednocześnie na ulicach tych dopuszczane było parkowanie. Ciągły ruch pojazdów skracających sobie drogę przejazdu przez centrum był bardzo uciążliwy zarówno dla mieszkańców jak i pieszych.

Ludzie przeciskający się między pojazdami, samochody nie mogące przejechać płynnie przez ulice – to wszystko tworzyło nieprzyjazny klimat w centrum. Nieustanne zatrzymywanie i ruszanie generowało ogromne zanieczyszczenia powietrza jak i wysoki poziom hałasu. Niedogodności w najmniejszym stopniu odczuwalne były przez kierowców, którzy zamknięci w swoich samochodach przebywali w tym obszarze tylko podczas przejazdu przez śródmieście.

Zła jakość powietrza i wysoki poziom hałasu najbardziej odczuwalne były przez osoby mieszkające tuż przy ulicach oraz przez przechodniów, którzy zdecydowali się na wizytę w centrum pieszo. Dlatego władze Kielc zdecydowały się na dość radykalne kroki w celu poprawy zarówno bezpieczeństwa ruchu drogowego, jak

Uspokojenie ruchu w centrum Kielc po rewitalizacji cz. I

Utworzono: wtorek, 03, lipiec 2012 08:17 Jarosław Radkiewicz, Krzysztof Pawlak

warunków życia mieszkańców tego rejonu.

Przy tak ciasnej zabudowie jak śródmiejska zdecydowano się na ograniczenie ruchu przejazdowego przez centrum, czyli nadmiernej liczby pojazdów zainteresowanych wyłącznie skróceniem sobie czasu podróży. Jednocześnie zdecydowano się na maksymalne uspokojenie ruchu tych, którzy zostali wpuszczeni do ścisłego centrum Kielc (mieszkańcy, zaopatrzenie, służby miejskie).

Cały proces zmiany zagospodarowania przestrzeni śródmiejskiej podzielony został na kilka etapów. Zaczynając od jej serca – głównego ciągu pieszego – ulicy Henryka Sienkiewicza rewitalizacja sięgała ulic coraz dalej położonych, obecnie dochodząc miejscami aż do obwodnicy śródmieścia.

Ul. Sienkiewicza

Od lat ul. Sienkiewicza pełniła funkcję deptaka miejskiego. Rewitalizacja miała na celu podkreślenie jej śródmiejskiego, zabytkowego charakteru i zdecydowane ograniczenie ruchu kołowego. Ulica zyskała nowy wygląd poprzez zmianę nawierzchni z bitumicznej na granitową, wyeliminowano podział na chodniki i jezdnię tworząc wspólną przestrzeń komunikacyjną. Nowe oświetlenie i elementy małej architektury przyczyniły się do stworzenia przyjaznej przestrzeni dla pieszych. Wprowadzenie tych zmian pozwoliło na objęcie ulicy Sienkiewicza „strefą zamieszkania”. Obecnie ruch kołowy na ul. Sienkiewicza ograniczony jest do niezbędnego minimum (służby miejskie, mieszkańcy bez prawa postoj, zaopatrzenie w godz. 6-12). Biorąc pod uwagę położenie ulicy Sienkiewicza (rejon parku i terenów rekreacyjnych) oraz handlowo-usługową funkcję przyległej zabudowy (sklepy, gastronomia) rewitalizacja tego ciągu była decyzją znacznie poprawiającą komfort i poczucie bezpieczeństwa osób z niej korzystających.

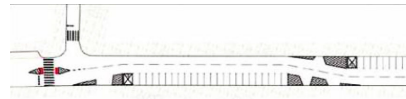

Uspokojenie ruchu w centrum Kielc po rewitalizacji cz. I

Utworzono: wtorek, 03, lipiec 2012 08:17 Jarosław Radkiewicz, Krzysztof Pawlak

Ul. Paderewskiego

Ulica Paderewskiego (przecinająca ul. Sienkiewicza) charakteryzowała się bardzo dużym natężeniem ruchu kołowego na osi północ – południe. Z uwagi na to ruch na skrzyżowaniu z deptakiem musiał być sterowany poprzez sygnalizację świetlną. Po przebudowie ulicy Sienkiewicza zdecydowano zmienić organizację ruchu, uniemożliwiając przejazd przez deptak. Powstały w ten sposób dwa sięgacze zbierające i rozprowadzające ruch. Przejazd przez ul. Sienkiewicza umożliwiono jedynie komunikacji zbiorowej. Dzięki takiemu rozwiązaniu można było zrezygnować z sygnalizacji świetlnej, nadając priorytet pieszym korzystającym z deptaka. Zmniejszenie natężenia ruchu pozwoliło na zawężenie szerokości jezdni i wygospodarowanie dodatkowych 100 miejsc postojowych. Miejsca te, oprócz swej podstawowej roli spełniają też funkcję szykan zmuszających kierowców do jazdy z niewielką prędkością i omijania parkujących samochodów.

Jarosław Radkiewicz,
Krzysztof Pawlak
Miejski Zarząd Dróg w Kielcach